

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, προβάλλει:

- παράβαση των άρθρων 7, 14, 29, παράγραφος 1, στοιχείο α, και 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως και των κανόνων διορισμού των υπαλλήλων στους βαθμούς Α1 και Α2.
- Κατάχρηση εξουσίας.
- Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως της ΑΔΑ.
- Ελλιπή γνώση των αρχών της νομιμότητας, της εξέλιξης της σταδιοδρομίας και της ίσης μεταχείρισης μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Η προσφεύγουσα τονίζει ιδιαίτερος τα επαγγελματικά της προσόντα για την επίδικη θέση, όπως αυτά περιγράφονται στην ανακοίνωση κενής θέσεως, αντιθέτως με τα προσόντα αυτού που διορίστηκε τελικά, ο οποίος το μόνο που διέθετε ήταν η πείρα γραφείου.

Προσφυγή του Alex Milbert και 7 άλλων προσφευγόντων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Φεβρουαρίου 2004

(Υπόθεση T-47/04)

(2004/C 94/138)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Alex Milbert και 7 άλλοι προσφεύγοντες, κάτοικοι Λουξεμβούργου και Βελγίου, εκπροσωπούμενοι από τους Gilles Βουνέου και Frédéric Frabetti, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησαν στις 11 Φεβρουαρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την αξιολόγηση για το 2001-2002 όσον αφορά τους προσφεύγοντες·
- επικουρικός, να ακυρώσει την έκθεση εξέλιξεως της σταδιοδρομίας (REC/CDR) των προσφευγόντων για την περίοδο 1.7.2001 - 31.12.2002·
- να αποφανθεί επί των εξόδων, δικαστικών δαπανών και αμοιβών και να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην πληρωμή τους.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες επικαλούνται παράβαση των άρθρων 26 και 43 του ΚΥΚ, των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 43 του ΚΥΚ, του οδηγού αξιολογήσεως και του ειδικού οδηγού αξιολογήσεως του προσωπικού (2001-2002).

Επικαλούνται επίσης παραβίαση των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της απαγορεύσεως των αυθαίρετων ενεργειών, της υποχρεώσεως αιτιολογίας, κατάχρηση εξουσίας, παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και παράβαση του κανόνα «*patere legem quam ipse fecisti*», καθώς και παράβαση του καθήκοντος αρωγής.

Προσφυγή της εταιρίας Qualcomm Wireless Business Solutions Europe B.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 10 Φεβρουαρίου 2004

(Υπόθεση T-48/04)

(2004/C 94/139)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η εταιρία Qualcomm Wireless Business Solutions Europe B.V., με έδρα το Waalre (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Dr G. Berrisch και D. Hull, άσκησε στις 10 Φεβρουαρίου 2004 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα διαθέτει σε πελάτες σε όλη την Ευρώπη ένα σύστημα διαχειρίσεως στόλου φορτηγών αυτοκινήτων μέσω δορυφόρου, καλούμενο EutelTRACS. Ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 30ής Απριλίου 2003 (¹). Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή θεώρησε σύμφωνη με την κοινή αγορά και με τη Συμφωνία για τον ΕΟΧ την ανάληψη του ελέγχου της Toll Collect GmbH από κοινού από την DaimlerChrysler Services και την Deutsche Telekom.

Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Toll Collect συστάθηκε αφού μια κοινοπραξία των εταιριών DaimlerChrysler Services, Deutsche Telekom AG και Compagnie Financière et Industrielle des Autoroutes S.A. ανακηρύχθηκε ανάδοχος σε σχετικό διαγωνισμό που διοργάνωσε η Γερμανική Κυβέρνηση για τη δημιουργία και τη λειτουργία ενός συστήματος εισπράξεως διοδίων από τα φορτηγά που διασχίζουν τους γερμανικούς αυτοκινητοδρόμους. Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν εξέτασε τις σχετικές με την εισπράξη διοδίων δραστηριότητες της Toll Collect αλλά το ζήτημα αν οι μετέχοντες στην κοινοπραξία θα μπορούσαν να παρέχουν υπηρεσίες τηλεματικής μέσω της Toll Collect. Όπως υποστήριξε η προσφεύγουσα, η Επιτροπή δέχθηκε ότι οι μετέχοντες στην κοινοπραξία θα αποκτούσαν δεσπόζουσα θέση στην αγορά εξοπλισμού τηλεματικής για επιχειρήσεις μεταφορών και σχετικής υλικοτεχνικής υποδομής, κατέληξε όμως στο συμπέρασμα ότι αρκούσε η ανάληψη υποχρεώσεων περί του αντιθέτου.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, όταν η Επιτροπή θεώρησε ότι η ανάληψη υποχρεώσεων θα αρκούσε για να αποτρέψει το ενδεχόμενο να καταστεί η τοποθετούμενη στα οχήματα συσκευή της Toll Collect το κύριο μέσο για την παροχή υπηρεσιών τηλεματικής, το εν λόγω κοινοτικό όργανο υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, αντιλήφθηκε εσφαλμένα τα πραγματικά περιστατικά και ενήργησε αντιφάσκοντας προς τα δικά του συμπεράσματα. Κατά την προσφεύγουσα, οι αναλήψεις υποχρεώσεων δεν μπορούν να εξαφανίσουν τα σχετικά με τον ανταγωνισμό προβλήματα που διέγινωσε η Επιτροπή, δηλαδή το ότι η τοποθετούμενη στα οχήματα συσκευή της Toll Collect, που παρέχει τη δυνατότητα παροχής των κύριων υπηρεσιών τηλεματικής, δίδεται δωρεάν και ότι οι επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται φορτηγά αυτοκίνητα δεν θα δέχονται να πληρώνουν για τη χρησιμοποίηση εναλλακτικών συστημάτων όταν θα μπορούν να εξασφαλίζουν την παροχή υπηρεσιών τηλεματικής μέσω της συσκευής της Toll Collect. Η προσφεύγουσα διατείνεται περαιτέρω ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αιτιολογείται επαρκώς.

(¹) Απόφαση 2003/792/EK της Επιτροπής, της 30ής Απριλίου 2003, που κηρύσσει μία πράξη συγκέντρωσης συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά και τη Συμφωνία για τον ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/M.2903 - DaimlerChrysler / Deutsche Telekom / JV) (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2003) 1409) (EE L 300, σ. 62).

Προσφυγή του Faraj Hassan κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής, που ασκήθηκε στις 12 Φεβρουαρίου 2004.

(Υπόθεση T-49/04)

(2004/C 94/140)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Faraj Hassan, Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο, εκπροσωπούμενος από τους E.Grievess, Barrister και H. Miller, Solicitor, άσκησε στις 12 Φεβρουαρίου 2004 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Επιτροπής.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2002, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 2049/2003 και / ή τον κανονισμό (ΕΚ) 2049/2003 της Επιτροπής στο σύνολό του και / ή σε σχέση με την απαγόρευση που επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα.
- Επικουρικά, να κηρύξει τους ανωτέρω κανονισμούς μη εφαρμοστέους έναντι του προσφεύγοντος και
- Να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Ο κανονισμός 881/2002 (¹) προβλέπει τη δέσμευση κεφαλαίων και άλλων οικονομικών πόρων των προσώπων που αναφέρονται στο παράρτημά του I. Το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να τροποποιεί ή να συμπληρώνει το παράρτημα I βάσει αποφάσεων που λαμβάνονται είτε από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών είτε από

την Επιτροπή Κυρώσεων. Τον Νοέμβριο 2003 η Επιτροπή Κυρώσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών πρόσθεσε τον προσφεύγοντα στον κατάλογο των προσώπων για τα οποία θα έπρεπε να ισχύει η δέσμευση κεφαλαίων και περιουσιακών στοιχείων. Με τον κανονισμό 2049/2003 (²)EE L 303, της 21ης Νοεμβρίου 2003, σ. 20 έως 21 η Επιτροπή τροποποίησε το παράρτημα I του κανονισμού 881/2002, προσθέτοντας σε αυτό το όνομα του προσφεύγοντος.

Ο προσφεύγων εναντιώνεται στα μέτρα αυτά επικαλούμενος παραβιάσεις των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Προβάλλει ότι το αποτέλεσμα των επίδικων μέτρων είναι η έλλειψη σεβασμού της περιουσίας του και της ιδιωτικής και οικογενειακής του ζωής, αντίθετα με όσα ορίζει το άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και το άρθρο 1 του πρωτοκόλλου 1 της συμβάσεως αυτής.

Ο προσφεύγων επικαλείται περαιτέρω ότι οι καθών παρέλειψαν συνολικά να του εξασφαλίσουν, πριν αλλά και μετά την έκδοση της αποφάσεως, δίκαιη δίκη και αποτελεσματική προσφυγή, για να αντιμετωπίσει τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίχθηκαν. Κατά τον προσφεύγοντα αυτό αποτελεί παράβαση των άρθρων 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα δικαιώματα του Ανθρώπου. Τέλος, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι τα επίδικα μέτρα παραβίασαν την αρχή της αναλογικότητας.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2002, για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάντα και τους Ταλιμπάν, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 467/2001 του Συμβουλίου για την απαγόρευση της εξαγωγής ορισμένων αγαθών και υπηρεσιών στο Αφγανιστάν, την ενίσχυση της απαγόρευσης πτήσεων και την παράταση της δέσμευσης κεφαλαίων και άλλων οικονομικών πόρων όσον αφορά τους Ταλιμπάν του Αφγανιστάν, ΕΕ L 139 της 29/05/2002, σ. 9 έως 22.

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 2049/2003 της Επιτροπής, της 20ής Νοεμβρίου 2003, που τροποποιεί για εικοστή πέμπτη φορά τον κανονισμό (ΕΚ) 881/2002 του Συμβουλίου για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων που συνδέονται με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν, το δίκτυο της Αλ Κάντα και τους Ταλιμπάν και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 467/2001 του Συμβουλίου.

Προσφυγή του Emmanuel Micha κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων η οποία ασκήθηκε στις 3 Φεβρουαρίου 2004

(Υπόθεση T-50/04)

(2004/C 94/141)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Emmanuel Micha, κάτοικος Roeser (Λουξεμβούργο) εκπροσωπούμενος από τους Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis και Etienne Marchal, δικηγόρους με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 6 Φεβρουαρίου 2004, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων